

Galerij AYMON

MAURICE MUSIN

Oostende

Tot 24 april

MICHELE BROEDERS

Haar hoofdtema is de mens, elegant en efebisch geschilderd in een vreemde wereld die echter nooit iets grimmigs bezit. Haar werk treedt inderdaad buiten de realiteit Het lijkt echter meer een gedachten- dan een objecten-surrealisme. De mens verschijnt er met diverse gevoelens omringd, uiterlijk echter steeds eterisch, rank, gesublimeerd, geidealiseerd... Schroom of gelatenheid? Blijkbaar veel verlangen naar de ontglijpende diepte en ondervragen van een stuk verborgen mens. Op een bepaald ogenblik is de menselijke figuur in haar werk slechts nog motief geworden, aanleiding voor iets wat vergeestelijkt uit iedere compositie straalt. De mens is de enige poort die toegang geeft. Hij staat als duidelijk vorm geworden gedachte tegen een achtergrond waarin symbolen even om aandacht verzoeken en die tenslotte een klassieke achtergrond betekent van gekristalliseerde strijd.

Naast het feit dat de thematiek van Michèle Broeders een bijzonder persoonlijke neerslag bezit, is het belangrijk voor de waardering van haar werk dat zij schilder- en tekenkundig niet de problemen schijnt te kennen waarmee anderen zo hopeloos worstelen: harmonie van de tinten, zorgvuldige afwerking, tekenkundig talent, afkeer van charlatanisme, beheerste opbouw, een zekere neiging naar virtuositeit, de bravoure glimlach van de authentieke, rustige kunstenaar, een zweem magie of mysterie. Die kwaliteiten bezit Michèle Broeders op een heel eigen wijze.

HUGO BRUTIN

«Seule la beauté peut encore sauver le monde». Deze slagzin van Henri Buchet zouden wij willen toepassen op het werk van Michèle Broeders, die ontegensprekelijk een begenadigde kunstenaar is, waarvan het oeuvre ons verrast door een voorname distinctie, een sterk technisch kunnen en een opmerkelijke artistieke grootheid....

Ze is niet iemand die schildert om te schilderen, zij is wel iemand die door middel van haar kunst een dialoog wil voeren met wie de geheimste roerzelen van haar ziel weet te vatten en dit sterk door symbolen beroerde innerlijke weet te toetsen...

Om haar artistieke in globo te benaderen zou men als psycholoog de ongemeen grote sensitiviteit van deze vrouw moeten ontleden, maar ook haar romantische overgevoeligheid. In het perspectief van een dithyrambisch temperament schuilt de wezenheid van haar kunst...

Aan de spontane blijdschap van de verzinnebeelde dromen ziet men dat het haar eigen innerlijke wereld is, die veruitwendigt werd.

Uit haar werken straalt aldus een immense bekoring, waaruit een fluïdum van vragende verwachting stroomt, die zich oplost in een floers van geestelijke rijkdom.

JACK VERSTAPPEN

De picturale poëzie van de Luikenaar, Maurice Musin, fascineert ons in al zijn moderniteit, door de totale dichtelijke geladenheid van inhoud en vorm.

In het verglijdend licht en de tedere toonaarden van abstracte sfeervelden, verschijnen zijn verdroomde figuren van vogels en paarden, vrouwen en kinderen, als de zwijgende gestalten van het eeuwig menselijk verlangen naar vergeestelijkt vuur.

Zodat de monochrome pracht van zijn reikhalzende en uitdrukkende vormen ons misschien kan bevreemden, maar altijd opnieuw zal betoveren, want zij is de spontane uitdrukking van dit wijde heimwee naar verpuurd beleven.

Het is de magische openbaring van dit muzisch gevoel in een zo persoonlijke en zuiver plastische taal, die Maurice Musin maakt tot één der aller-grootste schilders van de poëtische werkelijkheid.

ANTON VLASKOP

Aan de antipode van al deze schilders, maar met een even poëtische inhoud, staan de werken van de Luikenaar Maurice Musin, een bewonderaar van Auguste Mambour waarvan hij ontegensprekelijk de les onthouden heeft. Bij Musin geen dorpsgezichten of landschappen die met toewijding geschilderd zijn, noch ontroerende beelden van het menselijk tekort, maar een geheimzinnige schilderkunst in een abstracte omgeving die de eeuwige thema's van de vrouw, het kind, de vogels en het paard als het ware omtovert. Hij plaatst ze in het schemerdonker van goudachtige toonaarden, die van elk doek een even diepe als zachte symfonie maken met hier en daar prachtige lichteffecten.

MARC EEMANS (Hedendaagse Kunst in België p. 92-94)